

Θείον Όραμα

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

The Midday Rest Sailors Yarning. Πίνακας του Henry Scott Tuke 1906

Ανδρέας Καρκαβίτσας

Από το βιβλίο “Τα λόγια της Πλώρης”, Εκδόσεις ΕΣΤΙΑ

-Δε λέτε, ρε παιδιά, τίποτα να ζεσταθούμε;

Και με το λόγο φάνηκε μαύρο κορμί στην ανοιχτή θυρίδα, κύλησε από τη σκάλα κάτω ο Κώστας ο θερμαστής, βαρυτυλιγμένος στην πατατούκα του. Έκανε κρύο δυνατό. Βοριάς εξύριζε τα πέλαγα, πάγωνε τ' ακρογιάλια, κρουστάλλιαζε τα στοιβαγμένα χιόνια στα βουνά. Και το πλήρωμα, ναύτες και θερμαστές, συναγμένοι ολόγυρα στη θερμάστρα, φρόντιζαν να ζεσταθούν με τη φασκομηλιά και το ψωμοτύρι. Ο λύχνος, καρφωμένος στη μέση ενός στύλου, φώτιζε και κάπνιζε μαζί τα περίγυρα σωθέματα. Διπλά-τριπλά τα κρεβάτια κολλημένα στα πλευρά, με τα μαύρα τους στρωσίδια, θύμιζαν νεκροθήκες στ' ανήλιαστα βάθη της γης ταιριασμένες. Κοντά η καμαρούλα του ναύκληρου, ανοιχτόπορτη, έδειχνε άλλο κρεβάτι στρωμένο, δυο-τρεις φωτογραφίες παλιές, μια χρωμολιθογραφία

χανούμισσας, χρυσοφορεμένης και ξαπλωμένης σε πουπουλένια προσκέφαλα. Και ολούθε κρεμασμένα τα ρούχα, στο λάδι και στο κάρβουνο βουτημένα. Οι μουσαμάδες ξεσχισμένοι και μυριοπαλωμένοι. Τα χοντρά ποδήματα και τα κασκέτα και οι χρωματιστοί σκούφοι έδειχναν το χώρισμα καλογερικό κελλί. Αλλά το φλίφλισμα του νερού που ακουόταν στα πλευρά, η μυρωδιά του κατραμιού και τα ψημένα πρόσωπα των ανθρώπων έδειχναν πως η ζωή εδώ αγωνίζεται τον τελευταίο αγώνα της. Για τούτο και κανένας δεν πρόσεξε τώρα στο αστείο κατρακύλημα του θερμαστή. [\(περισσότερα...\)](#)